

Fra: Arnny Floden (arnnyf@gmail.com)

Sendt: 08.12.2021 14:25:07

Til: FD Postmottak

Kopi:

Emne: Høringsuttalelse om tilleggsavtale om forsvarssamarbeid mellom Norge og USA.

Vedlegg:

Oslo, 8.12.2021

Arnny Floden
Ostadsveien 6E
0753 Oslo

Høringsuttalelse.

Det er ikke lett for en alminnelig norsk borger å sette seg inn i denne avtalen og forestille seg hvilke konsekvenser den kan få. Ordlyden i avtalen og måten den har vært presentert på av forsvarsministeren i vårens regjering, gir et inntrykk av at dette nærmest er en bekreftelse på det samarbeidet Norge har hatt med USA gjennom mange år. I tillegg har det blitt gitt inntrykk av at den er så nødvendig for Norge at den ikke er noe å diskutere engang.

Når man leser om avtalen på regjeringen.no, går det fram at USA ønsker et likt regel- og rammeverk for alle sine baser i Europa. Land som Polen, Ungarn og de baltiske statene er nevnt. Alle statene grenser mot Russland, og en kan undres på om ikke dette først og fremst er et ledd i USA's krigs- og forsvarspolitik overfor en erklært fiende, Russland. Norge har en helt annen historie i forhold til Russland enn disse landene, og jeg forundres over at den krevende balansen som Norge som NATO-medlem har håndtert overfor Russland gjennom 70 år ikke er nevnt i omtalen av avtalen.

Et forvirrende trekk ved avtalen er poengteringen av at avtalen ikke representerer noen forandring i den norske basepolitikken, samtidig som det framheves at den krever behandling i Stortinget etter Grunnlovens §26, andre ledd. Leser man nøyer så finner man også gode grunner til Stortingsbehandling. Det alvorligste, etter mitt skjønn, er avgivelse av suverenitet til USA. Både gjennom å gi definisjonsmakt (hva er ekstraordinære situasjoner, krise o. l.) og å la USA få retten til å kontrollere bruk av virkemidler, materiell m. m, settes Norges uavhengighet i spill.

Det er ingen tvil om at denne avtalen knytter Norge ensidig tettere til én supermakt, USA, vil vi det?

I et land som ønsker å kalle seg et demokrati, bør beslutninger om bilaterale avtaler med en alvorlighetsgrad som denne, kun tas av et omforent flertall som forstår hva avtalen innebærer. Den store opplysende, offentlige samtalen om denne avtalen har hittil ikke funnet sted.

Konklusjon:

1: Denne avtalen må absolutt ikke underskrives i nåværende form!

2: Forut for en eventuell ny tilleggsavtale trenger vi den store opplysende samtalen som mange etterlyser, hvor ulike organisasjoner og grupperinger sammen med forskere og politikere setter søkelyset på: Hva er norsk sikkerhetspolitikk (i vid forstand)? Hvilke alternativer har vi? Hvordan kan vi unngå å bli ensidig dominert av én supermakt? Hvordan bevarer vi et Norge fritt for atomvåpen?

Med vennlig hilsen
Arnny Floden